

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 26. Mt. XIX.

Liepos-July 1, 1939

DRSR valst.
respublikos
biblioteka

V SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

LEKCIJA

I Petr. 3, 8—15

MYLIMIAUSIEJI: būkite visi vienos minties, užjaučią, mylėkite brolius, būkite gailestingi, romūs, nuolankūs; neatsilyginkite piktu už piktą, nes tam esate pašaukti, kad paveldėtumėte palaiminimą. Nes kas nori mylėti gyvenimą ir gerų dienų matyti, tegul sulaiko savo liežuvį nuo pikto ir tegul jo lūpos nekalba vyliaus; tegul jis nusigręžia nuo pikto ir tegul daro gera, teieško ramybės ir tegul ją seka; bet kurs jums kenktų, jei uoliai stengtūsi daryti gera? Bet jei ir turėtumėte ką kentėti dėl teisybės, jūs esate palaiminti. Nebijokite jų gąsdinimo ir nenustokite ramybės. Laikykite Viešpatį Kristų šventą savo širdyse.

Petras ir Povilas, Apaštalų Pažibos

Birželio mėnesyje yra begalo daug svarbių švenčių ir bažnytinių iškilnių. Tačiau, lietuviams šio mėnesio varduvų šventės kaip tik yra didelės prieteliškumo šventės. Lietuvis labai mėgsta sveikinti savo draugą ar kaimyną su varduvėmis. Tai geriausia proga pagilinti visus prieteliškumo jausmus. Pasitaiko, kad birželio mėnesyje apvaikščiojame populiariausius globėjus, tai šv. Anta-

EVANGELIJA

Mat. 5, 20—24

ANUO metu Jėzus tarė savo mokytiniais: Jei jūsų teisybė nebus pilnesnė, kaip Rašto žinovų ir parisiejų, jūs neįeisite į dangaus karalystę. Jūs girdėjote, kad seniesiems pasakyta: Neuzmuši, kas gi užmuštų, bus smerktinas teisme. Aš gi jums sakau: Kiekvienas, kurs pyksta ant savo brolio, bus smerktinas, teisme. Kas gi sakytų savo broliui: Raka, bus smerktinas tarvyboje. O kas sakytų: Beproti; bus smerktinas į pragaro ugnį. Todėl, jei tu atnašauji savo dovaną prie altoriaus ir tenai atsimeini, kad tavo brolis turi šį tą prieš tave, palik savo dovaną tenai ties altorium, eik pirma susiderinti su savo broliu, o paskui atėjęs atnašausi savo dovaną.

no, šv. Adolfo, šv. Aloyzo, šv. Jono, šv. Vilius, šv. Petro ir šv. Povilo šventes. O kas svarbiausia yra šventųjų Petro ir Povilo šventė, kuri pripuola birželio 29 d.

Abu šie šventieji idėjo daug pastangų įsteigti Kristaus Bažnyčią Romoje, visų senajo pasaulio įvykių centre. Jie tą pačią dieną galvas paguldė išpažindami Kristaus mokslą. Abu šventieji buvo svarbūs įrankiai Dievo rankose bažnyčios pastatyme. Petras mirė ant kryžiaus, prikaltas galva žemyn. O didysis tautų apaštalas Povilas, kaipo tikras Romos pilietis buvo nugalabintas. Kristus asmeniškai juos pasirinko savo tarnybai ir jie klausė Jo pakvietimą, apleido pasaulį tarnauti Jam. Kristus pakvietė Petrą dar būdamas ant žemės žmonių tarpe, bet Povilą Kristus pakvietė iš dangaus, stebuklingu būdu.

Kai mes nuodugniau apsvarstome šv. Petro ir šv. Povilo gyvenimus mes matome, kad Kristus sunaudojo Savo Bažnyčios pastatymui du griežtus užsikirtėlius. Tik reik stebėtis kokių stebuklingu būdu tvarkė Bažny-

čios įsteigimą. Petras tris sykius išsigynė Kristaus. Povilas, Žydų Pariziejus, pirmųjų krikščionių persekiotojas, tampa uoliausias bažnyčios gynėjas ir jos misijonierius.

Ar reik stebėtis, kad tiek daug lietuvių renkasi šiuos du kaip savo globėjais. Kadangi jie tiek daug pasidarbavo Kristaus Bažnyčiai ir nugalėjo visas beveik nenuga-

limas aplinkybes Kristaus naudai tai jie ir susilaukė daug garbintojų. Kad tik visi lietuviai ir kiti po šv. Petro ir šv. Povilo globos stengtųsi įvykdyti šių šventųjų dorybes savo gyvenime. Lai šv. Petras ir šv. Povilas globoja visus pasaulio Petrus ir Povilus ir jų dorybių sekėjus.

ŠVENČIAUSIOS JĖZAUS ŠIRDIES MALDOS APAŠTALAVIMAS

Bendroji intencija liepos mėnesiui, kurią šv. Tėvas Pijus XII paskyrė:

Kad Tikintieji Daugiau Įvertintų Sutvirtinimo Sakramentą

NESUGEBĖJIMAS įvertinti Sutvirtinimo Sakramento svarbumą bei reikšmę verčia žmones priimti tą sakramentą atšalusiai, be pareigų ir suteiktų malonių pažinimo. Sutvirtinimo Sakramento veikimas nėra toks menkas dalykas, kuris praeitų su jaunystės dienomis. Tas sakramentas padaro mus Kristaus kareiviais ir atspaudžia ant mūsų sielų neišdildomą žymę.

Tš to ką Šventosios Dvasios atėjimas padarė apaštalamis galime spręsti apie šio sakramento svarbumą. Silpni ir išsigandę apaštalai apleido savo Viešpatį Jo mirties valandoje ir pasislėpė nuo savo priešų. Bet kai priėmė Šventąją Dvasią su Jos septyniomis dangiškėmis išminties, supratimo, patarimo, narsumo, mokslo, dievotumo, dievo baimingumo dovanomis, jie nesibijojo pasaulio, atvirai skelbė Kristų žodžiu ir darbu. Jie ir net savo gyvybę paaukavo būti Kristaus liūdininkais.

Gal nepasitaikys, kad kruvinas kankinio vainikas būtų mums siūlomas, bet mes kai po tikri Kristaus kareiviai turėtumėm nugalėti kūną, pasaulį, ir velnią. Pakęsti prispaudimus reik Šventosios Dvasios pagalbos. Kaip Kristaus Mistiško Kūno sąnariai mes esame šaukiami dirbti Katalikiško Veikimo darbus. O Šventosios Dvasios dovanos kaip tik prirengia mus tam darbui. Nei vienas tikras katalikas neturėtų apsileisti šio sakramento priėmime.

YPATINGA MISLŪJ INTENCIJA:

Mahometonų Atvertimas.

KARMELIO KALNO PANELE ŠVENČ. LIEPOS 16 DIENĄ

Pamaldumas Panelei Švenčiausiai visad buvo senojo Karmelitų Ordino žymė. Beabejo, Marija norėjo atsilyginti šv. Simonui Stock, Karmelitų Ordino Generolui, kai Ji jam apreiškė savo norą būti pagarbinta škaplieriu. Kai jis klūpojo savo vienuolyne, Cambridge mieste, Anglijoje, liepos 16 d., 1251 m., Panelė Švenčiausia apsiereiškė jam ir įteikė jam į rankas pirmus škaplierius su pažadu jį globoti. Šiomis dienomis, retai rasime tokį Marijos tarną, kuris nesididžiuotų šių škaplierių nešiojimu, nes jie yra apdovanoti įvairiais Švento Sosto atlaidais ir Marijos malonių pažadais. Tokia yra pradžia ir šios šventės priežastis.

LAVYBA

Mėgimas škaplierius nešioti. — Praktiškiausias būdas parodyti prisirišimą prie Panelės Švenčiausios yra nešiojimas Jos dievotumo simboli, būtent škaplierius. Tokiu būdu galime lauktis Jos apsaugojimo visuose priepuliuose. Jei mes gėdimės nešioti jos škaplierius kaip mes galime laukti jos pagalbos pagundose ir kituose pavojuose.

NURODYMAI PROMOTORIAMS

Brangus Promotoriau:

KADANGI liepos mėnuo žmonių daugumai yra atostogų laikotarpis, tai praveru padaryti keletą pastabų uoliesiems Promotoriams tuo atžvilgiu. Beabejo, ne vienas iš mūsų Apaštalytės Draugijos

narių bus tarpe tu, kurie skuba į pajūrį arba kalnus kad pailsėjus nuo kasdieninių darbų. O gerbiamam Promotoriui kaip tik bus proga parodyti savo uolumą ir sumanumą, kad aplankius tokius Draugijos narius prieš jų išvykimą į atostogas išdalyti lapelius.

Žmonės, kurie mano leisti į keliones atostogoms, labai noriai kalba apie savo atostogas. Kartais kai jie rinkosi atostogų vietas gal jie nepamanė arba užmiršo numatyti kokia bus proga išklausti šv. Mišių sekmadieniais. Taktiškai galėtumėte jiems dalyką priminti. Kitais atvejais yra geriau priminti jiems netiesioginiu būdu — pasakyti apie sunkumus, kuriuos jūsų draugas sutiko išklausti šv. Mišių tokiam ir tokiam kurorte.

Tokie švelnūs nurodymai suįdomins draugą ir jis stengsis daugiau sužinoti apie pasirinktą vietą. Tada galėtum duoti pasižadėjimą nueiti pas Draugijos Dvasios Vadą ir sužinoti kur yra arčiausia katalikiška bažnyčia. Tokiu būdu pasitarnautumėte savo draugo dvasinei gerovei.

Pasikalbėjimuose kyla vasarinių namų (stovyklų) berniukams ir mergaitėms klausimas. Dažnai tėvai klausydami savo vaikelių maldavimų leidžia vaikus išvažiuoti į vasarnamius, kuriuose nėra apsaugos tikėjimui ar dorai. Šiomis dienomis yra daug gerų vasarnamių po katalikų priežiūra. Gerbiamas klebonas, vietiniai katalikiški laikraščiai gali pristatyti visas reikalingas informacijas apie tokių įstaigų vietas ir kainas.

Jaunesniesiems Draugijos nariams galite atvirai kalbėti. Reik priminti jiems, kad jie būtų ištikimi Rytinio Pasiuokojimo Akto atkalbėjime. Taipogi reikėtų priminti jiems, kad priimtų šv. Komuniją reguliariai ir išklaustų šv. Mišias ne tik sekmadieniais, bet ir per šv. Panelės Paėmimo ir Dangų šventę. Pasprukę iš tėvų ir namų globos atostogų metu jiems kaip tik bus reikalinga tokia dvasinė pagalba.

Gen. Franco Kariuomenė

Komunistų nugalėtojas ir naujosios Ispanijos kūrėjas yra labai pamaldus katalikas. Sekmadieniais ir šventadieniais jis niekad neapleidžia mišių ir dažnai eina prie šv.

Komunijos. Neretai jis klauso mišių ir darbo dienomis. Ant jo rašomojo stalelio visad stovi kryžius, Jėzaus Širdies. Švenčiausios Panelės paveikslai. Komunistams spaudžiant Franko kariuomenę ties Madridu, gen. Franko garsiai meldėsi, "Švenčiausioji Jėzaus Širdie, gelbėk mus! Švenčiausioji Pana ir Motina, šelpk ir gelbėk mus, nes tu esi mūsų karvedys!"

Gen. Franko šeimoje maldos kalbamos bendrai. Joms vadovauja pats Franko. Važiudamas iš vieno fronto į kitą, generolas automobilyje visad kalbėdavo ražančių. Apkasų kopyltėlėse jis būdavo nuolatinis svečias.

Didžiojo vado pamaldumas atsiliepia ir kareiviuose. Visa gen. Franko kariuomenė pasižymi giliu tikėjimu ir pamaldumu. Karo kapelionai niekad negalėjo suspėti aprūpinti kareivius, nes kiekvienas visad stengdavosi dažnai prieiti prie sakramentų. Vakarais apkasuose kareiviai dažnai garsiai kalbėdavo ražančių arba giedodavo giesmes.

Tai nenuostabu, kad katalikiškoji Ispanija nugalėjo tautos ir Bažnyčios priešus, nes Dievas laimino gen. Franko ir jo kariuomenę.

Mūsų Papuošalas

Mandagumas ir religingumas žmogų puošte puošia: su mandagiu žmogumi lengva susikalbėti, susitarti.

Mandagus žmogus, dvasiniai susipratęs, niekuomet nesikeiks, nesibars, nekalbės šlykščių, negražių žodžių, nesigirs, nemeluos ir nerėkaus kaip miške.

Kaip gerbiama mergaitė, kuri nedraugauja su menkos doros naktibaldomis, neklauso šlykščių šnekų, neapkalbinėja, laiku grįžta namo, visur elgiasi gražiai ir dorai, neapleidžia šventadieniais bažnyčios. Mandagus vaikiną, kuris nesivalkioja naktimis, negirtuokliauja, nekortuoja, nekalba šlykščiai etc.

Malonu yra žiūrėti į tuos žmones, kurie bažnyčioje moka gražiai elgtis: neklūpi ant vieno kelio, nesizvalgo, nesijuokia, nerodo pirštu kitur, eidami iš bažnyčios nesistumdo.

Būti mandagiu yra visai lengva, tik reikia noro, reikia susivaldyti, nepasiduoti įkalbinėjimams. Mandagumo laukia mūsų Tėvynė!

Jėzus Kristus -- Žmonijos Pavyzdys

(Gerb. Kun. J. Karaliaus premijuotas vertimas)

3. Žmonės ir Pamokslininkas

Kas gi jis buvo? Kuomi jis buvo? Ką turėtų manyti apie jį? Kaip jį vaizduotis? Kokį įspūdį savo širdyse užlaikyti? Žmonės lyg žado netekę klausėsi ir troško jo sielon įeiti, ją pažinti. Jie matė žybstančią jo akysė uolumo ugnį. Ugningi žodžiai lyg žiežirbos iš titnago ištiko juos. Bet jo veide besireiškiąs kantrumas išliko raukšlių neiškraipytas. Žmonės aukštino jo didumą, kilnumą, tiesos troškimą ir visa kas žmoguje gražiausia, bet kai klydo, patyrė ir jo gailestingumą, atleidimą, švelnią meilę, apgailestavimą. Jie jautė ir žavėjosi jo šventumu, nuoširdumu, tikslo rimtumu. Bet jie kartu matė jo širdingumą, jaukumą, ir džiaugsmą kuomet jų gyvenimo paskaidrinimui laimino juos savo dovanų dalinimu. Jam užgiriąnt maldą ir savęs išsižadėjimą taip, kad viskas be jų lyg ir be vertės būtų, jie nustebo, bet jis kartu mokino ir tokį veiklųjį gyvenimą vesti, kolki tik prityrimas galėjo nurodyti. Jie išvydo jo sielos pažiūrų, idealo ir pastangų didingumą ir jų sielų dvasia pakilo. Jo didingumu jie būtų ir likę suparaližuoti, jeigu jo gilus nusižeminimas ir susinėšimas su visais nebūtų ir juos išjudinęs panašiai elgtis. Nestebėtina, jei jie jautė jį jų tarnu, bet kartu ir Viešpačiu esant. Su juomi viskas galima (Mato 19, 26). Jie visa gali tame kurs juos stiprina (Phil. 4, 13).

Jie stebėjo jį ir matė kas darėsi jo sielos gelmėje. Ten reiškėsi pasiryžimas niekad nesukti nuo kelio, niekad net ir valandėlei nestabtelėti, nė svyruoti, niekad nė linkti nė krypti į šalį, bet vien pirmyn veržtis ir siekti užsibrėžto tikslo. Iš jo sielos tryško malonumas, visais rūpinimasis, susiturėjimas. Tat už rankos jis vedė silpnuosius, pakėlė puolusius, savo petimi padėjo luošiams. Jo siela pirmyn žengdama, kupina energijos, veikimo ir drąsos, viską prieš save nugalėjo, bet kartu pasižymėjo susivaldymu, susitelkimu, ramumu, tykumu. Jis visiškai ne-

apkentė pikto. Su apmaudu, šventu rūstumu jis pasmerkė pikta ugniai ir mirčiai, amžinai mirčiai. Bet nusidėjeliai niekuomet nesijautė pasmerkti. Jiems viltis neužgeso nes žinojo, kad jų laukė atleidimas, meilus ir nuoširdus meile degančios širdies priėmimas, jei tik pasitaisys ir prie jo kreipsis. Jo sieloje spindėjo grynas teisingumas, idealizuotas teisingumas, apginamas teisingumas, griežtas be nusileidimo teisingumas, bet švelnia, guodžiančia ranka jis tą teisingumą dalino. Jo sieloje degė karšta tiesos meilė, tiesos, nieko nebijančios, atviros, drąsios tiesos, kurią patyrė nekalti, ir kalti, savymeilūs turtuoliai ir savo skurdą atjaučią neturtingieji, ponią ir nuskriaustieji. Jis visus patraukė. Nieks negalėjo prieštarauti. Jo nuoširdumas išvengė priešingumus ir barmius. Jis buvo nuolaidus bet reikiant ir griežtas. Pats būdamas galingiausias teikė padėti silpnuosius. Būdamas už visus stipriausias, švelniau apsiėjo negu motinos. Nors kaipo klusnus vaikelis visame buvo atsida- vęs savo Tėvui, visgi sąmoningai savo valia veikė. Žmonės tuos dalykus atjautė kiekviena jo tartame žodyje, kiekviena jo žvilgsnyje ir judėjime. Kas gi buvo šis žmogus, Kuomi jis buvo? Jie troško jį arčiau pažinti, nesuprasdami, kad tas ilgesys buvo jau pirmutinis meilės vaisius.

Meilė ir vien tik meilė reiškėsi visoje jo kalboje. Tik meilė galėjo taip įžiūrėti kitų žmonių sielas. Tik meilė galėjo uždegti tokį troškimą kitus laiminti, kitiems duoti, atgal nuo jų priimti, ir taip prie savęs traukti. Jo meilė visus apėmė, neturtingus, nuolankius, nužemintus, nuliūdusius, alkstančius, gailestingus, nekaltus, taikos mėgėjus, dėl teisybės persekiojamus. Iš kitos pusės jo meilė persergėjo turtuolius, besaikią linksminančius, savimi pasitikinčius prieš netikrą saugumo jausmą. Jis visus mylėjo, ir tą margą minią prieš jį susirinkusią, ir arti bestovinčią savo rinktinę Dvyliką. Prie šios Apaštaly rinktinės jis buvo ypatingai prisirišęs. Jie jo išrinktieji, žemės druska

ir pasaulio šviesa, būsimieji Apaštalai. Jo atėjimas ypač jiems buvo skirtas. Jis juos išrinko, jiems gyveno, neužilgo už juos mirs ir už juos iš numirusių kelsis. Su jais visuomet pasiliks, su jais ir su visais jį priimsiančiais. Visus mylėjo, visų ilgėjosi, visiems nuo kalno taikė tuos pačius patraukiančius žodžius. Jis kiekvienos išalkusios sielos prietelis ir visiškas užganėdinimas. Jei tik ta siela jo kalnan žengtų ir ieškotų jo, tai surastų jį; jei jo balso klausytų, tai jam širdį prarastų, kaip jis savo širdį jai ir visoms širdims yra praradęs. Ir visame šio pamokslininko gyvenime žmonės matė tą patį jiems nuo kalno kalbėjusį Jėzų Kristų.

“Ir atsitiko, kad Jėzui pabaigus šiuos žodžius, minios stebėjosi jo mokslu, nes jis juos mokė, kaip tas kurs turi valdžios, ir ne kaip Rašto žinovai ir parisiejai” (Mato 7, 28, 29).

V. SANTRAUKA — PASKUTINIS VAIZDAS

A. Kristus Panašus Žmonėms bet Nesuteptas ir Teisus

Ketvirtame skyriuje skaitytojams patiekėme tiktai vieną sceną iš Kristaus gyvenimo. Jo gyvenimo paveikslą papildymui ir visų jo dalių darnumo nušvietimui reikėtų visas Evangelijas taip kruopščiai patyrinėti ir kiekvieną perskyrimą taip smulkmeniškai panagrinėti kaip paskutiniame skyriuje padarėme: Bet iš to susidarytų daugelio tomų veikalas, o net ir daugiau, nes šv. Jonas rašo: “Net visas pasaulis negalėtų sutalpinti visų knygų, kurias reiktų parašyti” (Jono 21, 25).

Ar negalime todėli glaudžiai ir trumpai surišti visus iš šio Tobulo Žmogaus pavyzdžio patirtus išpūdžius, taip kad atskirtume jį nuo kitų žmonių? Ar negalime nurodyti jo ypatingus, individualius bruožus? Ne! Nors jis be galo individualus, nors jį lengvai galima pažinti ir suprasti, visgi kaip jau esame išsireiškę, kuo labiau mėginame jį apsukti, nustatyti ribas, tvirtinti, kad jis šis o ne tas, tuo labiau jis išsprūsta iš mūsų sąvokų talpumo. O vėl, kuo daugiau jį branginame ir įvertiname, ant tiek jis tampa mums didesnis, kad pagaliau visai

nepajėgiame jį aprašyti. O jei ir rašome, tai tesugebam aprašyti tik tiesos šešėlių, vargiai jį tikrąjį atatinkantį.

Kaip gi galime jį aptarti? Sekime ir stebėkime jį nuo jo viešojo gyvenimo pradžios, nuo atėjimo iš Nazareto ir pasirodymo minioje prie Jordano. Jis vienas iš minios ir jokiū būdu nuo kitų neatskiriamas, o jei ir atskiriamas, tai tame, kad buvo panašus ne tik visiems žmonėms bendrai, bet ir kiekvienam su kuriuomi susidūrė. Tas panašumas tęsėsi iki paskutinės valandos ant Kalvarijos. Nors kitus mokino savo pamokslais, nors stebuklus darė, visgi tie dalykai nunistelbė to panašumo ir neiškėlė jį aukščiau už kitus žmones lyg ant kokios papėdės. Nors, žmonės stebuklus išvydę, jį aukštino, visgi nepajėgė ant ilgo laikytis atstu nuo jo artimos su kitais vienybės ir panašios lygybės. Jie buvo tuomet didžia baimė perimti, vienok su juo elgėsi kaip ir su sau lygiu. Jie jį skelbė pranašu esant, net tuo “laukiamu pranašu”, ir norėjo jį padaryti savo karaliumi, vienok jie grūdosi aplink jį gatvėse kaip apie paprastą žmogų. Jie jį vadino Dievo Sūnumi, ir beveik tuo pačiu kvapu prieštaravo jo pamokinimams, o net bandė ir jį pamokinti (Mark. 8, 32).

Bet jo gyvenime mums pasireiškia keistas paradoksas. Giliau tyrinėjančiam jo gyvenimą, atsiveria akys ir aiškėja, kad nors viename dalyke Jėzus nuo kitų skyrėsi, kad nors viename niekam kitam nepriskiriame punkte nuo visų skyrėsi. Nors jis vargo ir kentėjo kūne ir sieloje kaip ir kiti žmonės, nors jis kaip ir kiti buvo gundomas, vienok nė artimieji draugai nė prieteliai, užsimaņę ieškoti, negalėjo jame surasti nė ir mažiausio šešėlio blogo. Jėzus pažinojo nuodėmę ir pilnai suprato jos baisią reikšmę. Kiti negalėjo ją suprasti kaip jis. Kiti negalėjo jos neapkėsti kaip jis jos neapkentė. Jis savo gyvenimo vyriausiu tikslu laikė — ją sutriuškinti ir jos galybę nuslopinti, “kad išgelbėtų savo tautą nuo jų nuodėmių” (Mato 1, 21). Jis drąsiai kvietė visus prie jo artintis, kad galėtų išrauti juose esančius pikto daigus, idant šie galėtų pradėti iš naujo gyventi kaip reikia (Mato 11, 28). Šiuo atžvilgiu niekas negali jam prikišti ar primesti išdidumą — aroganciją.

Kvailai Suprasta Meilė

PAŽVELGĖ į meilę, dažnai pastebime keistų reiškinių, daromų meilės vardu. Štai jaunuolis, negaudamas tos ar anos jaunuolės rankos, kartais atima gyvybę (arba bent pasikėsina) savo mylimajai ir pats sau pasidarė galą. Kartais tik pats nusižudo, neliesdamas antrosios pusios; kartais pakenkia tik antrajai pusei, o sau nieko nedaro.

Arba vėl, nekartą vyras po kelių ar keliolikos metų bendro ir gražaus gyvenimo meta savo žmoną bei vaikus; arba, priešingai, žmona pameta savo vyrą su vaikais ir susimeta su kitu. Ir visa tai darome meilės vardu!

Tokie žmonės labai puola ir šmeižia Bažnyčią, kuri tokių veiksmų nepripažįsta ir juos smerkia.

Kas yra meilė.

Kad nebūtų nesusipratimų, pirmiausiai susitarkime, ką vadinsime meile.

Žmoguje reikia skirti du dalykus: meilę nuo meile vadinamo kūniškumo bei gašlumo.

Meilė yra sielos apraiška, ir dėl to protingas veiksmai, o kūniškumas arba gašlumas — aklas prigimties patraukimas. Vadinasi, kūniškumas yra neprotingas dalykas ir nieku nesiskiria nuo gyvulių veislės palaikymo instinkto. Ką sakau! Žmogaus kūniškumas bei gašlumas, kurių netvarko protas bei valia, yra žemesnis ir biauresnis dalykas už gyvulių veislės palaikymo instinktą. Kodėl? Todėl kad gyvuliai akli ir griežtai laikosi gamtos dėsnių. Žmogaus gi prigimtis yra gimtosios nuodėmės apgadinta, o instinktas mažai pasireiškia, nes žmogus turi vadovautis protu bei valia. Kai žmogus nesivadovauja protu bei valia, tai silpnai pasireiškiant instinktui, apgadintos prigimties veiksmai nekartą būna biauresni už gyvulių veiksmus. O kad netvarkingas prigimties palinkimų tenkinimas yra baisus dalykas, rodo lytinės ligos, kurių gyvulių tarpe nepasireiškia. Susitarę, ką vadinsime meile ir ką kūniškumu arba gašlumu, galime panagrinti, ko verti anie reiškiniai.

Meilės savybės

Šv. Paulius, tas Didysis Apaštalas, apie meilę sako: "Meilė yra kantri, yra maloninga. Meilė nepavydi, neveikia veltui, nesipučia; ji yra nesididžiuojanti, neieško, kas jos yra, nesuserzina, neįtaria piktume, nesidžiaugia iš neteisybės, bet džiaugiasi draug su tiesa; visa nukenčia, visa tiki, visko viliasi, visa pakelia" (1 Kor. 13, 4-7).

Šitų šv. Pauliaus aipe meilę minčių šviesoje pabandykime panagrinti įvairius meilės reiškinius.

Jei vaikinai myli tikrąją meilę merginą, tai jis stengsis būti skaisčius, kilnus, doras, rūpinsis, kad ir jo mergelė būtų tokia pat. Jis vengs nuodėmės kaip ugnies taip pat saugos savo mylimąją nuo kiekvienos nuodėmės. Ir jei vaikinai, tikrai mylįs merginą, pajus, kad toji jaučiasi laimingesnė mylėdama kitą, tai tikroji jo meilė jai palinkės geresnio pasisekimo bei laimės: Jokių būdu nedarys kitokių išvadų: nekenks nei sau, nei jai, nei abiems kartu.

Jei pasitaiko priešingų reiškinių, tai yra ir "meilės" kyla liūdny pasekų — prarandama skaistybė, yra pasikėsinimas ar grąsinimas gyvybei, tai aišku kad čia kalba ne meilė, bet kūniškumas ir gašlumas bei gyvuliškumas.

Meilė yra pastovus, nekintęs dalykas. Tikroji meilė nemoka pavydėti, itin keršyti. Tikroji meilė veikia visados ir nuolatos. Jeigu mylimųjų meilė nekartą virsta jų neapykanta, tai tikras ženklas, kad pas juos meilės greičiausiai nebuvo nė už centą. Jeigu tokios "meilės" vedami susituokia, tai aišku, kad neilgai laimingai gyvens.

Žmogaus prigimties pažeminimas

Iš to kas pasakyta, galime suprasti, kodėl Bažnyčia "meilės didvyrių" ir "meilės aukų" visiškai neįleidžia į bažnyčią ir į šventas kapines.

Jie, mat, savo gašlumą bei kūniškumą pasistatė aukščiau už viską, net ir už Dievo valią, kuri 5-jų įsakymu aiškiai draudžia ką nors užmušti ar kam pakenkti. Toks elgesys yra daug žemesnis net ir už gyvulių

veiksmus. Negirdėtas atsitikimas, kad gyvulys kentėtų sau ar savo partneriui. Vadinas, žmogus nesivadovaudamas protu bei valia ir neturėdamas išlavėjusio instinkto, yra žemesnis už kiekvieną gyvulėlį. Koks baisus žmogaus pažeminimas, žmogaus, kuris yra pastatytas būti gamtos karaliui!

O kaip pavadinti vyrą, kuris meta žmoną bei vaikus ir susimeta su kita ir priešingai, žmoną, kuri pameta savo vyrą bei vaikus ir gyvena su kitu? Aš jiems lietuvių kalboje vardo neradau! Negirdėta, kad gyvulys pamestų savo mažus vaikus ir svetimus globotų. Jis saugoja savo vaikus vien tik instinkto vedamas. Žmogus gi, kurio instinktas beveik neveikia, o protas aptemo nuo aistrų ir geidulių, pasidaro nevertesnis ir už neprotingą, akiai besilaukanti dėsnių, gyvulį.

Aišku, Bažnyčia tokius susimetėlius ir pasimetėlius griežtai smerkia ir net išskiria iš tikinčiųjų tarpo, nes tokių irgi nelaidojo švėstose kapinėse ir neleidžia į bažnyčią.

Tušti pasiteisinimai

Tokie teisinasi, kad jie gali mylėti tik sau patinkamus. Labai gerai. O kas verčia eiti

į moterystę su nepatinkančiu ar nepatinkančia? Bet jei patiko einant į moterystę, tai kaip gali nepatikti vėliau? Jei sykį mylėjai prieš moterystę, tai turi mylėti ir vėliau. Jei vėliau skiriamasi ir su kitu ar kita susimetama, tai tikrai ne iš meilės, bet iš gyvuliškumo! Dėl to Bažnyčia prieš moterystę aiškiai ir rimtai išpėja ir liepia gerai iširti vienas antro asmenį, kad vėliau nereiktų skirtis. Taigi, jokie atsiskyrimai negali būti pateisinti meilės vardu.

Gerai, gal atsiskyrimą nuo nepatikimo vyro ar žmonos, jei taip galėtų būti, būtų galima pateisinti, bet kaip pateisinti meilės vardu vaikų apleidimą? Juk nieko nėra natualesnio ir mylimesnio per savo vaikus žiūrėti. Bet žiūrėk vyras ar žmona viską meta ir kitą pasirenka. Ar tai čia meilė? Ne! Biauirus kūniškas egzoizmas.

Nors būtų galima labai daug tuo klausimu kalbėti, bet aš manau, kad geros valios žmonėms užteks ir to, kas pasakyta, o piktos valios žmonės visada užmerks akis tiesai ir nežiūrės į šviesą. Aš čia rašau pirmiausiai tiesos mylėtojams. **A. Akuminis**

Su Kristumi Maldos Mokykloje

(Iš angliško vertė Kun. Ant. M. Karužiškis)

PIRMA PAMOKA

“Viešpatie, pamokyk mus melstis” (Šv. Luko XI, 1); arba Vienintėlis Mokytojas.

“Kucmet jis vienoje vietoje meldėsi, atsitiko, kad, jam pabaigus, vienas jo mokytinis jam tarė: Viešpatie, pamokyk mus melstis” (Šv. Luko XI, 1).

MOKYTIMINIAI buvo su Kristumi, ir matė Jį mesimeldžiantį. Jie išmoko suprasti ką nors apie ryšį tarp Jo nuostabaus gyvenimo viešoje, ir Jo slapto gyvenimą maldoje. Jie išmoko tikėti į Jį kaip į Mokytoją maldos mene — niekas negalėjo melstis kaip Jis. Ir tat jie atėjo pas Jį su prašymu, “Viešpatie, pamokyk mus melstis”. Ir sekančiuose metuose jie būtų pasakę mums kad buvo mažai dalykų nuostabesnių arba labiau palaimintų kurių Jis juos

išmokino kaip Jo pamokos apie maldą.

Ir dar gi tai atsitinka, kai Jis meldžiasi tuloje vietoje, kad mokytiniai kurie mato Jį šiaip užsiėmusį pajunta reikalą atkartoti tą patį prašymą, “Viešpatie, pamokyk mus melstis”. Beaugant krikščioniškame gyvenime Mylimojo Mokytojo mintis ir tikėjimas, į Jo niekad nepristingančiame užtaryme palieta visad brangesniais, ir buvimo į Kristų panašias viltis į Jo užtarymą įgija patraukimą pirma nežinoma. Ir kai mes matome Jį besimeldžiantį, ir atsimename kad nėra nei vieno kurs gali melstis kaip Jis, ir nei vieno kurs gali mokyti kaip Jis, mes jaučiame kad mokytinių maldavimas, “Viešpatie, pamokyk mus melstis”, yra kaip tik tas kurio mums reikia. Ir kai mes pamatome kaip visa kuo Jis yra ir ką Jis turi, kaip Jis Pats yra mūsų pačių, kaip Jis Pats yra mūsų gyvybė, mes jaučiame užtikrinti, kad mes turime tikrai paprašyti, o Jis džiau-

gsis priimti mus į artimesnę draugystę su su Juo, ir pamokinti mus melstis net kaip Jis meldžiasi.

Eikime, mano broliai! Ar mes neeisime pas mūsų Palaimintą Mokytoją ir ar neprasysime Jį įrašyti ir mūsų vardus išnaujo į tą mokyklą kurią Jis laiko visuomet atdara tiems, kurie ilgisi tęsti jų mokslą Dieviškame maldos ir užtarymo mene? Taip, šią pat dieną sakysime Mokytojui, kaip jie senovėje sakė, "Viešpatie, pamokink mus melstis". Bemažant, rasime kad kiekvienas maldavimo žodis kurį atnešame yra reikšmės pilnas.

"Viešpatie, pamokink mus melstis". Taip, melstis. Štai ko mes reikalingi kad būtume pamokinti. Nors jos pradžioje malda yra taip paprasta kad menkiausias kūdikis gali melstis, tačiau sykiu ji yra aukščiausias ir švenčiausias darbas prie kurio žmogus gali pakilti. Tai draugavimas su Nematomuoju ir kuo švenčiausiuoju. Amžinojo pasaulio jėgos yra pavestos jos valdžiai. Ji yra pati tikros tikybės esmė, visų palaiminimų pertaka, galės ir gyvybės paslaptis. Ne tik mums patiems, bet kitiems, Bažnyčiai, pasauliui, Dievas maldai davė teisę Jį ir Jo stiprumą mustverti. Nuo maldos priklauso pažadėjimų išsipildymas, karalystės atėjimas. Dievo garbės pilnas apreiškimas. O kaip tingūs ir netinkami mes esame šiam darbui. Tiktai Dievo Dvasia gali pagelbėti mums jį teisingai padaryti. Kaip greitai mes esame prigauti apsistoti ant formos, gi galės stinga. Mūsų ankstyvasis auklėjimas, Bažnyčios mokymas, įpročio įtaka, jausmų išjudinimas — kaip lengvai šie veda prie maldos kuri neturi dvasiškos galės, ir neša maža naudos. Teisinga malda, kuri nusitveria Dievo stiprumo, kuri neša daug naudos, kuriai dangaus vartai yra tikrai plačiai atidaryti — kurs nešauktų, o, kad kas nors pamokintų mane šiaip melstis?

Jėzus yra atidares mokyklą, kur Jis auklėja Savo atpirktuosius, kurie ypatingai to nori, turėti galę maldoje. Ar mes nestosime į ją su maldavimu, Viešpatie! kaip tik šio mums reikia būti pamokinti! O pamokink mus melstis.

"Viešpatie, pamokink mus melstis". Taip, mus, Viešpatie. Mes skaitėme Tavo Žodyje

su kokia gale Tavo žmonės senovėje meldavosi, ir kokie dideli stebuklai buvo padaryti suteikime jų maldoje. Ir jei šis atsitiko po Senąja Sandora, prirengimo laiku, kiek daug daugiau Tu dabar neduosi, šiose išpildymo dienose, Tavo žmonėms šio tikro Tavo akyvaizdos ženklų jų tarpe? Mes esame girdėję pažadėjimus duotus Tavo apaštalams apie maldos galę Tavo varde, ir esame matę kaip garbingai jie patyrė jų tiesą: nes mes tikrai žinome, jie gali palikti ir mums teisingi. Mes nuolatai girdime net šiose dienose kokius garbingus Tavo galės ženklus Tu vis dar duodi tiems, kurie Tavimi pilnai pasitiki. Viešpatie, šie visi yra žmonės panašių geismų kaip mes patys; pamokink mus taip irgi melstis. Pažadėjimai yra mums, dangiško pasaulio galės ir daviniai yra mums. O pamokink mus melstis taip kad mes apsiejam apturėtumėm. Mums irgi Tu pavedei Tavo darbui, nuo mūsų maldos irgi Tavo karalystės atėjimas priklauso, mūsų maldoje irgi Tu gali išaukštinti Tavo vardą: "Viešpatie, pamokink mus melstis". Taip, mus, Viešpatie; mes pasiaukojame kaip mokiniai; mes ištikro norime būti Tavo mokiniai. "Viešpatie, pamokink mus melstis.

"Viešpatie, pamokink mus melstis". Taip, mes jaučiame reikala būti dabar pamokinti melstis. Iš syk nėra darbo kurs išrodo taip paprastai; bet vėliau, nėra jokio kurs sunkesnis; ir pripažinimas yra iš mūs išsprautas: Mes nežinome kaip melstis kaip mums privalėtų. Yra tiesa kad mes turime Dievo Žodį, su jo aiškiais ir tikrais pažadėjimais; bet nuodėmė yra taip aptemdžius mūsų protą, kad mes nevisuomet žinome kaip pritaikinti tą Žodį. Dvasiškuose dalykuose mes nevisuomet ieškome kuo reikalingiausių dalykų, arba nesimeldžiame sulyg šventyklos įsakymo. Laikinuose dalykuose mes dar mažiau galime pasinaudoti stebėtina laisve, kurią mūsų Tėvas yra mums davęs prašyti ko mums reikia. Ir net kuomet mes žinome ko prašyti, kiek daug dar yra reikalinga padaryti maldą priimtina. Ji turi būti Dievo garbei, pilname pasidavime Jo valiai, pilname tikėjimo užtikrinime, į Jėzaus vardą, ir su išstverme, jei reikalas būtų, kuri atsakytų būti paneigta. Visas šis turi būti išmoktas. Jis gali būti išmoktas tiktai daug

maldos mokykloje, nes pratyba tobulina. Tarp skaudžių nežinojimo ir nevertumo sąmoningumo, kovoje tarp tikėjimo ir abejojimo, dangiškas sėkmingos maldos menas yra išmokamas. Nes net kuomet mes to neatsimename, yra Vienas, tikėjimo ir maldos Pradžia ir Pabaiga, kurs tēmyja mūsų besimeldimą ir prižiūri kad visuose kurie Jūs pasitiki dėl jo jų auklėjimas maldos mokykloje bus tęsiamas į tobulumą. Tegul tiktai gilus žemas visos mūsų maldos balsas būna tuo mokytingumu kurs pačina iš nežinojimo supratimo, ir iš tikėjimo į Jį kai į tobulą mokytoją, o mes galime būti tikri kad būsime pamokinti, kad mes išmoksime galėje melstis. Taip, mes tuo galime remtis, Jis mokina melstis.

“Viešpatie, pamokyk mus melstis”. Niekas negali mokinti kaip Jėzus, niekas tiktai Jėzus! todėl mes Jo šaukiame, “Viešpatie, pamokyk mus melstis”. Mokytinis reikalingas mokytojo, kurs žino savo darbą, kurs turi mokytojavimo dovaną, kurs kantrybėje ir meilėje nužengs į mokytinių reikalingumus. Palaimintas tebūna Dievas! Jėzus yra visu šiuo ir daug daugiau. Jis žino kas yra malda. Tai Jėzus, Pats besimeldžiantis, kurs mus mokina melstis. Jis žino kas yra malda. Jis ją išmoko tarp Jo žemiško gyvenimo ištyrimų ir ašarų. Ji vis yra Jo numylėtu darbu danguje: Jo gyvenimas ten yra malda. Niekas neduoda Jam daugiau malonumo kaip rasti tuos kuriuos Jis gali nuvesti su Savim į Tėvo aktyvaizdą, kuriuos Jis gali pridengti gale išmelsti Dievo palaiminimus ant aplink esančių, kuriuos Jis gali išauklėti būti Jo draugininkais darbininkais užtaryme kuriuo karalystė bus apreikšta ant žemės. Jis žino kaip mokinti. Dabar pajausto reikalingumo užsispyrimu, tuomet pasitikėjimu, kuriuo džiaugsmas įkvepia. Čia Žodžio mokėjimu, ten kito tikinčio liūdijimu, kurs žino kas tai yra turėti malda išklaustyta. Jo Šventąja Dvasia, Jis turi įėjimą į mūsų širdį, ir mokina mus melstis parodydamas mums tą nuodėm), kuri maldaį kliūdo, arba duodamas mums užtikrinimą, kad mes Dievui įtinkame. Jis mokina, suteikdamas netiktai mintis apie tą

ko prašyti arba kaip prašyti, gyvendamas mummyse kaip Didysis Užtartytojas. Mes ištikro galime ir kuo džiaugsmingiausiai sakyti, “Kas mokina kaip Jis” Jėzus niekuomet nemokino Savo mokytinių skelbti, tiktai kaip melstis. Jis nekalbėjo daug apie tą kas buvo reikalinga skelbti, bet daug apie besimeldimą gerai. Žinoti kaip kalbėti į Dievą yra daugiau kaip žinoti kaip kalbėti į žmogų. Ne galė pas žmones, bet galė pas Dievą yra pirmas dalykas. Jėzus myli pamokinti mus kaip melstis.

Ką manote jūs, mano mylimi draugininkai mokytiniai! ar tai nebūtų kaip tik tas ko mums reikia, prašyti Mokytojo mėnesio duoti mums ypatingų pamokų kursą apie maldos meną? Beapmąstydami žodžius, kuriuos Jis ištarė ant žemės, pasiduokime Jo mokymui pilniausiu pasitikėjimu kad, su tokiu mokytoju, mes padarysime pažangos. Imkime laiko netiktai mąstyti, bet melstis, vilkinti ties sostu, ir būti išauklėtais užtarymo darbu. Taip darykime užtikrinime kad tarp mūsų mikčiojimų ir baimių Jis tęsia Savo darbą kuo puikiausiai. Jis įkvėps Savo paties gyvenimą, kurs yra visas malda, į mus. Kaip Jis daro mus Jo teisingumo ir Jo gyvenimo dalininkais, Jis padarys mus ir Jo užtarymo dalininkais. Kaip Jo kūno nariai, kaip šventa kunigija, mes imsime dalyvumą Jo kunigiškame maldavimo ir įkalbėjimo darbe pas Dievą už žmones. Taip, kuo džiaugsmingiausiai sakykime, nežinanti ir silpni nors mes esame, “Viešpatie, pamokyk mus melstis”.

A. † A.

Tėvų Marijonų Rėmėjų Draugijos Narė
MAGDALENA ŠATKAITĖ

užmigo Viešpatyje birželio 19 d., 1939 m., Čikagoje. Tėvai Marijonai už jos sielą atlaikys dvejus šv. Mišias. Visi Marijonų Draugijos nariai prašomi sukalbėti šv. Ražančiaus dalį už jos sielą ir šiaip pasimelsti, kad Dievas jai būtų gailestingas.

Paklausimams Atsakymai

Dviem atskirais atvejais iš kito piniginės paėmiau tam tikrą sumą pinigų. Vieną kartą \$5.00, o kitą — \$10.00. Norėčiau šiuos pinigus, gražinti, bet asmeniškai to negaliu padaryti. Jeigu vietoj gražinti pinigus, savo draugą ir jo šeimą prirašyčiau prie vienos Misijonorių draugijos iš kurios jie susilauktų daug dvasinės naudos, ar tuomi pakankamai jiems atsilyginčiau ir būčiau laisvas negražinti pavogtų pinigų?

Pinigai, kuriuos Tamsta paėmei priklauso tam, nuo kurio paėmei ir jam jie turi būti sugražinti! Nėra reikalo ir net nepartartina, jog jam praneštum, kad Tamsta jo pinigus pavogęs, bet Tamsta turi juos jam sugražinti. Tai būtų galima padaryti išperkant banke čekį ir jį jam prisiunčiant, ar kitu būdu pristatant pinigus tam asmeniui nuo kurio jie buvo paimti. Nėra reikalo pačiam asmeniškai juos gražinti. Tamstos pareiga yra pinigus sugražinti, o pats tų pinigų savininkas pasirinks prie kurios draugijos ar sąjungos jis nori prisirašyti.

Viena moteriškė nori parduoti man ražančių su daug visokių šv. Tėvo atlaidų. Aš norėčiau žinoti ar galima tokius dalykus pirkti? Iš Pensylvanijos

Pagal Bažnyčios įstatymų tokius dalykus negalima pirkti ir tikėtis, kad tie atlaidai pasiliks. Katalikų Bažnyčios kanonai aiškiai nurodo, jog visi dalykai, kurie yra parduodami praranda savo atlaidus. (Žiūrėkite į kanoną 924, antrame paragrafe).

Kodėl katalikai negali priimti moterystės sakramentą advento ir gavėnios metu? L.M.

Katalikai gali priimti moterystės sakramentą gavėnios ir advento laikais. Katalikai visad gali būti surišti moterystėje. Tik vestuvės su visomis iškilėmis yra uždraustos advento ir gavėnios metu. Gavėnios ir advento metu per vestuves negalima duoti iškilmingą palaiminimą, skambinti varpais, groti vargonais, vartoti klojimus ir t.t.

Vestuvės būna atliekamos labai paprastai,

be jokių papuošimų ar iškilmių. Tai yra atgailos laikas ir žmonės turėtų susilaikyti nors tuo metu. Vyskupai galėtų duoti klebonams leidimą suteikti vestuvių palaiminimą bet jie turėtų raginti žmones prie atgailos ir susilaikymo.

Ką galėtų reikšti raidės I.H.S.; I.N.R.I.; X.P.; ir tos kitos raidės kurias dažnai mato ant altorių ir bažnytinių drabužių? J.K.

Raidės — I.H.S., tai yra pirmos trys raidės žodžio, Jėzus, graikų kalboje. Raidės — I.N.R.I., yra randamos ant kryžiaus iškabos ir reiškia: Jėzus Nazarėnas, Žydų Karalius. Raidės — X.P. tai yra pirmos dvi raidės žodžio Kristus graikų kalboje. Raidė A yra dažnai randama sykiu su kita keista raide, kurios nėra mūsų alfabete. Tos dvi raidės yra paimtos iš graikų alfabeto ir kadangi tai yra pirmoji ir paskutinė graikų alfabeto raidės tai jos ženklina Dievą, Kuris yra pradžia ir pabaiga visų daiktų pasaulyje.

Per pamokslą kunigas sakė, jog Popiežiaus Pijaus XI kūnas buvo įdėtas į tris karstus. Kodėl šventojo Tėvo kūną reik dėti į tris karstus?

Tai sunku pasakyti kodėl Šventojo Tėvo kūną deda į tris karstus. Tačiau, kodėl mes dedame mūsų mylimųjų lavonus į karstą, o paskui dedam karstą į cementinę dėžę? Bet kiek teko skaityti apeigų knygoje nesužinojo ar yra kokios nors simboliškos reikšmės tokiam pasielgime su Šventojo Tėvo kūnu. Kadangi mes norime parodyti tinkamą pagarbą mūsų mylimųjų kūnams ir apsaugoti juos nuo greito sugedimo, tai ką gi galime sakyti apie pagarbą kurią turėtumėm parodyti Šventojo Tėvo kūnui.

Architektas tikrai tuomet gerą namą pastato, kai pradžioje padaro gerą to namo planą; o žmogus savo sielą išgano, kai pildydamas V. Dievo įsakymais ir saugodamasis sunkių nuodėmių, pašvenčiamoje V. Dievo malonėje nuolatiniškai gyvena.

PO TRUMPOS, BET UOLIOS DARBUOTĖS MIRĖ KUN. JUŠKA

Chicago, Ill. — Po metinių dvasinių rekolekcijų atliktų Mundelein Seminarijoje ir po gražaus prisirengimo ligoninėje, kun. J. Juška, Šv. Kryžiaus parapijos vikaras, užmigo Viešpatyje, sekmadienio rytą, birželio 18 d., 1939 m., Taip, jaunas, neseniai iššventinęs, kun. Jonas J. Juška atsiskyrė su šiuo pasauliu.

Sugriždamas iš dvasinių rekolekcijų į Čikagą, kun. Jonas susilaukė pirmą širdies ataką dar automobilyje bebūdamas. Klausydamas išpažinčių, šeštadienį, birž. 17 d., po pietų, jis vėl gavo širdies ataką. Kai kun. Jonas buvo nuneštas į kleboniją, po kiek laiko vėl jautėsi geriau. Už valandėlę laiko dar syki buvo parblokštas be žado ir tuomet buvo išveštas į ligoninę.

Kunigo Jono tėveliai ir sesutės buvo pašaukti į Šv. Kryžiaus ligoninę. Kiek vėliau po kito širdies atako, kun. Juška pats prašėsi kun. Juškevičiaus, ligoninės kapeliono, kad suteiktų paskutinius sakramentus. Kun. Juška priėmė šv. Komuniją, paskutinį patepimą ir sykiu su kun. Juškevičium atkalbėjo šv. Ražančiaus dalį.

Nuo tos valandos jautėsi kiek sveikesnis. Bet tuojaus po vidurnakčio, paskutinis širdies atakas pradėjo kankinti jį ir kun. Jonas mirė pusė po dvyliktos valandos, sekmadienio rytą.

Jo Ekscelencija Kardinolas Mundelein Dalyvavo Laidotuvėse

A. a. kun. Juškos kūnas buvo pašarvotas tėvelių namuose, 7030 S. Maplewood Ave., Chicago, Ill. O trečiadienį, 7 val. vakare, kun. Jono palaikai buvo iškilmingai atlydėti į Šv. Kryžiaus parapijos bažnyčią, kur jau tas kunigas per trumpus savo kunigystės metus uoliai darbavosi. Per atlydėjimo pamaldas kun. S. Valuckis, Šv. Antano parapijos vikaras, Cicero, Ill., pasakė išspūdingą pamokslą.

Jo Eminencija Kardinolas Mundelein, Chicago's Arkivyskupas, dalyvavo gedulo pamaldose už a. a. kun. Jono J. Juškos sielą Šv. Kryžiaus bažnyčioje. Jo Eminencija Mi-

šių laikų buvo soste ir mirusiajam suteikė absoliuciją po šv. Mišių.

Iškilmingas gedulo Mišias laikė Šv. Kryžiaus parapijos klebonas kun. Aleksandras Skripka. Dijakonu buvo kun. Richard Birmingham, subdiakonu — kun. John Urbanski ir turiferiu — kun. Francis Gorman.

Ceremonijų vedėjai: prelatas Patriek Hayes ir prelatas P. Bona.

Laidotuvių dienoje, per gedulo pamaldas, kun. M. Švarlys, Šv. Juozapo parapijos klebonas, pasakė tikrai gražų ir graudingą pamokslą. Šv. Kazimiero kapuose, kur a. a. kun. Jonas Juška buvo palaidotas, Šv. Kryžiaus parapijos vikaras ir nuoširdus kun. Jono draugas, kun. A. Valančius sakė begalo graudų pamokslą.

Šv. iškilmingų Mišių metu dešimts Čikagos arkivyskupijos prelatų dalyvavo laidotuvių pamaldose. Čikagos kunigų choras giedojo šv. Mišioms. Kunigo Jono mokslo draugai, kunigai S. Valuckis, Kiškunas, ir Graff atlaikė šv. Mišias prie šoninių altorių. Eksesekvių giedojime buvo daug kun. Jono pažįstamų svetimtaučių kunigų. Kolumbo Vyčiaiai ėjo garbinga sargyba prie karsto. Šv. Vardo Draugijos nariai buvo grabnešiai.

Kun. Juška paliko dideliame nuliūdime: tėvą Mykolą, motiną Prancišką, po tėvais Kavaliūnaitė, dvi seseris: Feliciją, švogerį Dr. J. G. Gallagher, ir Prancišką, anūką James G. Gallagher, tris tetas: Pauline Kromel, jos vyrą Juozapą, Veroniką Kirkilas ir jos šeimyną, Konstanciją Kirkilas ir jos šeimyną, pusbrolių kleb. kun. A. Petraitį (Worcester, Mass.) ir daug pusbrolių ir puseserių, krikšto tėvą Joną Zelis, krikšto motiną Antoinette Dumbrow ir daug kitų giminių. Lietuvoje taipgi paliko daug giminių.

1936 metais, Čikagos diecezijoje trys jaunuoliai buvo išventinti kunigais: Stanislovas Valuckis, A. Kiškunas ir Jonas J. Juška. O dabar po trumpos darbuotės vienas iš jų jau skubiai buvo pašauktas į amžinąją laimę.

Kun. J. Juška buvo pirmutinis klierikas iš Švč. Panelės Gimimo parap. priimti kunigystės šventimus. Jaunasis kunigas laikė sa-

vo primiejas šioj bažnyčioj baland. 19 d., 1936 m.

Kunigas Jonas yra gimęs Aušros Vartų parapijoje sausio 13 d., 1913 m. Jis mokinosi ir baigė pradinį mokslą Šv. Jurgio parapijos mokykloje ir Quigley Preparatory Seminarijoje. Po to mokinosi St. Mary of the Lake Seminarijoje, Mundelein, Ill. 1936 m. bal. 18 d. buvo išventintas į kunigus.

Būdamas seminarijoje kun. Jonas pasižymėjo filosofijos ir teologijos kursuose. Jo švelnus ir malonus būdas ir nuoširdus apsiėmimas su žmonėmis kaip tik žavėjo visus.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Prof. Pakštas Lankėsi Čikagoje

Čikago, Ill. — Čikagoje lankėsi prof. K. Pakštas, Lietuvos Universiteto profesorius. Dalyvavo Lietuvių R. K. Susivienijimo apskrities piknike, kuris įvyko Liberty Grove, Willow Springs, Ill. Profesorius Pakštas išvyko į Kaliforniją profesoriauti miesto universitete.

Naujas Klebonas

Spring Valley, Ill. — Šio miesto lietuvių parapija susilaukė naujo klebono. Buvęs klebonas kun. Rupšys dėl nesveikatos rezignavo. Nauju klebonu paskirtas jaunas ir energingas kun. V. Kvečinskas, kuris yra užaugęs Šv. Kryžiaus parapijoje Chicagoj.

Gavo Paskyrimą Istoriskoj Parapijoj

Scranton, Pa. — Neseniai išventintas kun. Jurgis Andriūška yra paskirtas į istoriškąją lietuvių parapiją, būtent, Plymouth, Pa. To miestelio parapijoje yra klebonavęs ir ten palaidotas garbingas išeivijos veikimo pionierius, kun. A. Burba.

Amputavo Koją

Cleveland, Ohio. — Šv. Jono ligoninėje, Clevelande, kun. Steigmanui nupiovė koją. Reporteris iš to miesto praneša, jog kun. Steigmanas savo koją buvo užgavęs daugel metų atgal, o šiomis dienomis žaizdos atsinaujino ir prisėjo nuplauti koją.

Studentų ir Profesionalių Seimas

Marianapolis. — A. L. K. Studentų ir Profesionalių sąjungos metinis seimas šiemet šaukiamas liepos 1 — dienomis, šeštadienį ir sekmadienį, Marianapolio kolegijoje. Į seimą kviečiami sąjungos kuopų atstovai, nariai ir visi lietuviai katalikai šviesuoliai, kuriems rūpi organizuotas lietuviškas darbas.

PASAULIO ĮVYKIAI

Komunistai Ispanijoje Nužudė 31 Pasijonistų

Union City, N. J. — Šio miesto Pasijonistų Kongregacijos viršininkai praneša, kad patvirtintos žinios iš Ispanijos nurodo, jog komunistai ten 31 šios kongregacijos narių žiauriai nužudė.

Katalikų Jaunimo Organizacijos Likimas Čekijoje

Praha. — Nacionalsocialistų spauda neseniai pranešė, kad visas čekų jaunimas bus išsprautas į vienintelę čekų jaunimo "Sakalų" organizaciją: "Dar nežinoma", rašo tas pranešimas, "ar klerikalų" sporto organizacija "Orel" sudarys tam kliūčių; jeigu jų būtų, jos turėtų būti greit nugalėtos".

"Orel" nėra vien sporto organizacija, — ji rūpinasi ir religiniu bei doroviniu auklėjimu. Kai naujasis "čekų tikėjimo" sąjudis nukrypo prieš katalikus ir net pasireiškė smurtu, "ereliai" energingai stojo ginti katalikybę; daugely vietų bažnyčios teko ginti net jėga.

Šventas Tėvas Beatifikavo Du

Vatikanas. — Birž. 18 d., Pijus XII pirmą sykį beatifikavo šv. Petro bazilikoje seselę Emilie de Vialar, kuri įsteigė sesučių vientoliją. O birž. 25 d., popiežius Pijus XII beatifikavo Justina de Jacobi, kuris buvo pirmas Apaštališko Sosto pasiuntinys į Abisiniją.

Seminaristai Dirba Avertimo Darbą

Baltimore, Md. — Šv. Marijos Seminarijoje tarp seminaristų yra šv. Kamilaus draugijėlė. Tos draugijos nariai kas savaitę lan-

ko miesto ligonines. Per tokius apsilankymus ligoninėse seminaristams pasisėkė šiais metais atversti 11 žmonių prie tikrojo tikėjimo ir 35 žmones sugrąžinti prie sakramentų.

Katalikų Mokyklos Sutaupo Valstybei Daug Pinigų

Detroit, Mich. — Gerb. kun. C. F. Deady, šios arkidiecezijos mokyklų superintendantas pranešė, jog katalikų mokyklos sutaupo labai daug pinigų Michigano valstybei. Pagal jo paduotą skaičių šiais metais per katalikų mokyklas, valstybė sutaupė maždaug \$14,404,573.

Vajus, Surinkti Milijoną Dolerių, Sekasi

Milwaukee, Wis. — Šiame mieste Marquette universitetas šiais metais pradėjo vajų surinkti vieną milijoną dolerių statyti namą inžinerijos mokyklai. Šiuo laiku universiteto viršininkai pranešė, jog beveik pusė reikalingos sumos jau yra surinkta. Du šio miesto dirbtuvių savininkai suaukavo po \$25,000. Marquette yra garsus Jėzuitų universitetas.

Šveicarijos Krikščioniškojo Jaunimo Talka

Bernas. — Dabartiniu metu Šveicarijoje vyksta vadinamoji "krašto paroda", kuri rodo to nedidelio, bet aukštos kultūros krašto visokeriopas laimėjimus. Esant didelei religinei tolerancijai, tame paviljone gražiai sutilpo visos trys vyraujančios Šveicarijos krikščionių konferencijos, kurios sutarė išeiti su vienu šūkiu "Jėzus Kristus yra mūsų Viešpats. Mes dirbame Jėzaus Kristaus tarnyboje Šveicarijos jaunimo tarpe".

Paviljonas iš oro papuoštas dideliu reliefiniu paveikslu, kuris vaizduoja Kristoforą, po Ciuriko ežero bangas benešantį Kristų į "krašto parodą".

Naciai Vėl Grobia

Salzburgas, Austrija. — Neseniai čia naciai užgrobė arkivyskupo rezidenciją ir pranciškonų vienuolyną, o dabar užgrobė ir kapucinų vienuolyną, kuriam kapucinai nuo 1602 m. gyveno.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

19 Milijonų Nuostolių

Kaunas. — Apskaičiuojama, kad per pastintuosius trejus metus gaisrai Lietuvoje padarė daugiau kaip už 19 mil. lt. nuostolių. Ypač buvo dideli pernai gaisrų padaryti nuostoliai, nes prie tų nuostolių padidimo prisidėjo didžiulis Palangos gaisras. Pernai gaisrai padarė 8,896,000 lt. nuostolių.

Gaisrų nuostolių statistikos duomenys rodo, kad kaimuose sudegusio turto vertė yra žymiai didesnė nei miestuose. Pernai miestuose sudegė turto už 3,993,700 lt. vertės, o kaimuose — už 4,902,700 lt. vertės. Miestuose buvo 202 gaisrai, o kaimuose — 1,294. Per tuos gaisrus iš viso kaimuose degė 1,655 ūkiai, o miestuose degusių trobesių skaičius yra tris kartus mažesnis — 511.

Pernai kaimuose sudegusio turto draudimo suma tesiekė tik apie 30 nuoš. jo vertės, o miestuose — 50 nuoš.

Didelės Šventės Sukaktuvės

Kaunas. — Šiais metais sukanka 5 metai, kai Lietuva per Pirmą Tautinį Eucharistinį Kongresą pasiaukavo švenčiausiai Jėzaus Širdžiai. Ši reikšminga šventė buvo iškilmingai paminėta birž. 18 d. plati programa su aukštųjų valdininkų kalbomis ir meno dalimi iš Karo Muziejaus salės buvo transliuojama per radiją.

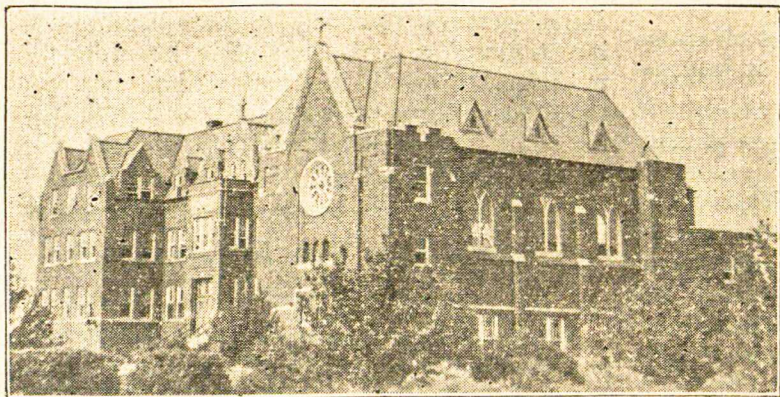
Valdžia Užgyrė Mūrinių Namų Statybą

Kaunas. — Šiomis dienomis prasidėjo plėstis mūrinių namų statyba. Tautos Ūkio Taryba numačius už pavyzdinai pastatytus nedidelius mūro namus teikti premijas. Be to bus siekiama atpiginti plytas.

Nustatytas Miesto Ženklas

Vilnius. — Šio miesto magistrato speciali komisija, kuri tyrė koks Vilniaus miesto turėtų būti ženklas, šiomis dienomis priėjo galutiną supratimą. Nutarta Vilniaus miesto herbą laikyti šv. Krištopo figūrą su Vaikeliu Jėzumi ant pečių. Šis ženklas rišamas su legenda apie šv. Krištopą, kuris per-

TĒVAI MARIJONAI KVIEČIA

Tēvu Marijonu Seminarija, Hinsdale, Ill.

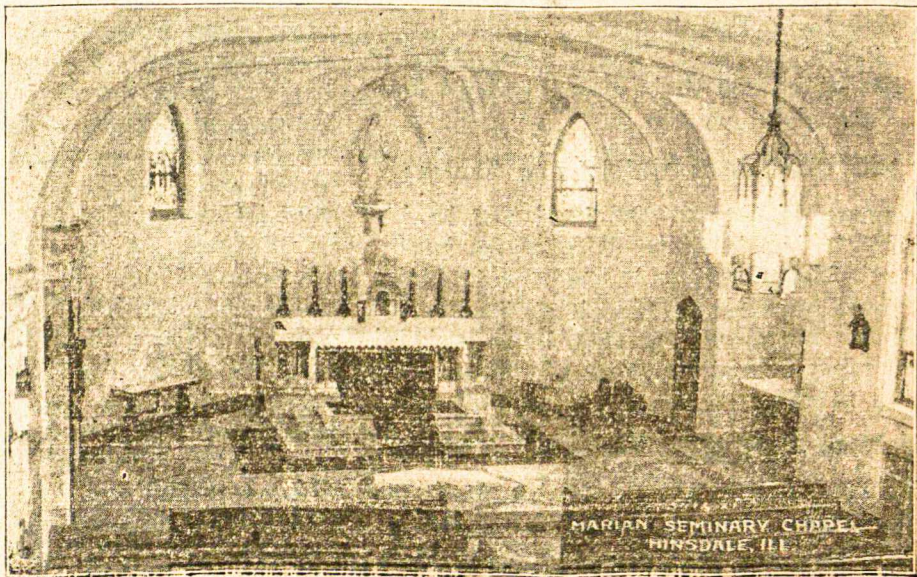
8-tā skyriū baigusius berniukus stoti ī Tēvu Marijonu juvenatā (High School) ir mokytiš ī misijonierius, ar Thompson, Conn. prie Marianapolio Koleģijos, arba Hinsdale, Ill. prie Tēvu Marijonu Seminarijos.

Kas nori būtī misijonierium ir pasiaukoti Kristaus Bažnyčios reikalams, tas tekreipiasi dēl platesniū informaciū sekančiai:

*Rev. J. Mačiulionis, M. I. C.,
2334 South Oakley Avenue,
Chicago, Illinois*

KIEK KAINUOJA TĒVŲ MARIJONŲ JUVENATE?

Mokslas dovanai. Bet mokama \$250.00 metams už išlaikymą: valgi, skalbiną ir tt. Berniukai neišsigalintieji mokesčių užsimokēt, jeigu tik turēs geras kvalifikacijas, bus dispensuojami nuo dalies mokesčio ir net bus dovanai priimami, jeigu jų kvalifikacijos bus labai geros.

Tēvu Marijonu Seminarijos Kopyčia, Hinsdale, Ill.

Berniukas privalo atsiųsti su prašymu:

- 1) krikšto certifikatą.
- 2) paskutinį mokslo raportą.
- 3) rekomendaciją nuo savo klebono.
- 4) sveikatos certifikatą.
- 5) savo fotografiją.

Berniukas privalo turėti:

- 1) gerą dorinį charakterių.
- 2) vidutinį mokslui talentą.
- 3) norą tarnauti Dievui vienuolyne arba kunigiškame luome.
- 4) turi būtī sveikas.